

PENSION PENDRECHT

Mét kind loop je hier net een stapje harder

Is het goed leven in Rotterdam? Is het veilig? Gezellig? Saai? En wat doen bewoners zelf om het buurtleven wat leuker te maken? Verslaggevers van deze krant zijn de komende weken wijkbewoner en gaan op zoek naar het buurtgevoel. Deze week: Wessel Penning in Pension Pendrecht.

Wessel Penning

Rocco heet hij. Mijn zoon. Veertien maanden oud is hij en niets is mij dierbaarder. Op deze woensdag neem ik hem mee naar Pendrecht. „Moet dat echt?” vraagt zijn bezorgde moeder.

Ja, dat moet.

Een kind in Pendrecht. Hoe is dat? Maandag schreef ik dat ik het stil vond in de wijk. Dat ik het leven miste, de spelende kinderen vooral. Niet zo gek, beet een buurtmoeder me die dag nog toe. „De meeste kinderen spelen binnen. Gewoon thuis, in het wijkgebouw of bij een van de andere clubs in de buurt.”

Een van die clubs is Sonshine, gelegen in en om een kerk aan de Slidrechtsestraat. In de wijk gonst het over Sonshine, dat reeds een mythische status heeft. Het is het verhaal over twee jonge, idealistische Limburgers die naar Rotterdam verhuizen om de jongste jeugd uit Pendrecht uit het slop te halen en in een paar maanden tijd een honderdtal kinderen aan zich bonden.

Limburgers? Een honderdtal kinderen? Daar moeten we heen. Dus daar gaan we. Rocco in de stoere felrode buggy, vaderlijk erachter. Hij tevreden na een halve ciabatta pindakaas, ik smachtend naar koffie. Hij zingend, ik op mijn hoede.

Pendrecht mét kind is anders. Mét kind spreek je de junk niet aan, die je gisteren een stel afgetrapte cowboylarzen probeerde te verkopen en nu op dezelfde plek bij het

Paul en Patricia Kamp; Limburgse idealisten die zich inzetten voor de jeugd. FOTO AD/RD

postkantoor weer staat te posten. Mét kind loop je net een stapje harder door de lugubere sloopstraten in de Ossensisebuurt. Mét kind ben je opeens geërgerd over de pislucht in de lift en over de rotzooi – waaronder twee vogelkooien en twee winkelwagentjes – voor de flat.

Maar dan kom je bij Sonshine en dan beland je in een kinderparadijs, zo is me beloofd.

Dat valt dus ietsje tegen voor Rocco. Sonshine is vooralsnog alleen op dinsdag- en donderdagmiddag de speeltuin van de Pendrechtse jeugd tot 12 jaar. Maar in het woonhuis van Patricia en Paul Kamp en hun drie kinderen is het ook een dolle kinderboel. En zo kan papa rustig

praten met twee redders van Pendrecht.

Idealisten zijn het. Gelovigen ook. Evangelisatie is hun drijfveer niet, maar ze willen wel ‘graag het geloof delen met de kinderen’. Sonshine draait op donaties. Hun doelen zijn er niet minder om: de kinderen uit de wijk – vooral van Marokkaanse, Turkse, Antilliaanse, Irakese en Somalische afkomst – een fijne jeugd geven. Soms vallen hun de schellen van de ogen.

Patricia: „De problemen zitten hier vooral achter de voordeur. De eenoudergezinnen zonder vader, waardoor de moeders te veel op hun bord krijgen. Je ziet gewoon in de ogen van sommige kinderen dat het

niet goed zit. Maak ze je hier mee, zijn ze om op te vreten. Maar dan hoor je later zo’n moeder tegen ze te keer gaan. Je kan het haar niet kwalijk nemen, ze weet niet hoe het moet. Maar toch...”

Een uur later lopen we weer buiten. Vader overdenkt het gesprek met de Kampen. Hun zorgen over de Pendrechtse kinderen, hun rotsvaste geloof in een god, hun idealistische vastbeslotenheid om deze wijk vooruit te helpen. En Rocco? Die slaapt als een prins. Die heeft een heerlijk dagje Pendrecht gehad.

■ Kijk ook op www.ad.nl/rotterdam/stad/prachtwijken. Wilt u reageren: rd.lezers@ad.nl

‘Mijn lynx is bang van de huiskatten hier in de buurt’

DANIEL DWARSWAARD
CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Vooraf het kleine kapucijneraapje dat pas is geboren, maakt Koos van Wageningen trots. Uniek voor een particulier. Exotische beesten zijn al van kleins af aan zijn grote hobby.

Lynx Bobby.

„Toen ik vijf jaar was, kreeg ik een zebra-vinkje van mijn vader. Daarna een fret. Daarmee was ik één van de eersten. Ik vond het meteen prachtig,” zegt Van Wageningen, inmiddels 51. „Er bestaat geen grotere verslaving. Voor je het weet heb je zo’n tuin als ik.”

Twee bengalse tijgerkatjes,

doodshoofdaapjes, kraanvogels, een woestijnkat, kapucijneraapjes, cervals en een rode lynx. Achter zijn woning en autoschadebedrijf in Capelle-West lijkt het wel een mini-dierentuin. De Capellenaar, in de regio bekend om zijn werk als kraanvogelkweker, verdiende vroeger goed met de handel in exotische dieren. Maar tegenwoordig is hij hobbyist.

Aan de stevige kritiek op zijn hobby is Van Wageningen inmiddels wel gewend. Maar nadat zijn rode lynx Bobby vorige week woensdag ontsnapte, verbeet hij zich achter zijn computer toen hij een aantal reacties las. „Onverantwoord? Man, er lopen hier huiskatten die gevaarlijker zijn.”

Vermoedelijk is het hek aan de achterkant kapotgemaakt, maar Van Wageningen geeft toe dat hij

zelf ook nalatig is geweest. „Een paar jongeren zijn waarschijnlijk aan het klieren geweest, maar het beest mag natuurlijk niet ontsnappen. „De politie wist eigenlijk geen raad met de situatie. Ze mogen geen verdovingspistool meer gebruiken. Ik heb Bobby zelf gevangen met een visnet. Hij is misschien tien minuten op straat geweest. Op vijf meter van zijn verblijf.”

Volgens Van Wageningen had de lynx snel door dat hij ergens was waar hij niet hoorde. „Bobby hoort tot de vijfde generatie die in gevangenschap is geboren. Die wacht elke ochtend op zijn eten, is zo tam als wat.”

De Capellenaar beseft dat je het gevaar niet moet onderschatten. „Maar er lopen hier honden over de dijk die een stuk gevaarlijker zijn.

Koos van Wageningen bij een aapje. FOTO'S PETER MOLKENBOER

Sterker. Ik weet zeker dat Bobby bang is van een aantal huiskatten hier in de buurt.”

„Voor de duidelijkheid: dit is een rode lynx. Die worden niet groter dan een normale kat. Bobby is een volwassen vrouwtje. Ze weegt zeven kilo. Mensen moeten niet denken dat ik zo’n joekel van een Canadese lynx in de achtertuin heb lopen.”

Hof: verdachte moordzaak Meertens naar Pieter Baan

DEN HAAG

Het gerechtshof in Den Haag wil dat Amit O. (23), verdacht van het doodsteken van Jacques Meertens (73), naar het Pieter Baan Centrum (PBC) gaat. Dit werd gisteren bekend bij een tussenarrest van het hof over de geruchtmakende steekpartij.

Amit O. kreeg het op 4 april 2006 met bewoner Meertens aan de stok in de flatportiek aan het Prinsenveld (IJsselmonde). Bij het hardhandig verwijderen van de hangjongere werd de bij Feyenoord als vrijwilliger bekende Jacques in zijn buik gestoken door Amit. Vier dagen later stierf het slachtoffer in het ziekenhuis. Amit kreeg in Rotterdam voor doodslag zes jaar cel opgelegd. In hoger beroep heeft de aanklager negen jaar geëist.

Op verzoek van advocaat Greg Stolk is bij het hof een nieuwe deskundige gehoord. Dat verhoor ging over de medische complicaties in het ziekenhuis, als gevolg waarvan Meertens vier dagen later bezweek. Stolk denkt met behulp van deze expert, een professor uit Antwerpen, meer twijfel te kunnen zaaien over de oorzaak tussen het steken in de buik door zijn cliënt en het overlijden van Meertens. Mogelijk was zijn dood bij adequater medisch ingrijpen voorkomen.

Voor het hof is dat echter niet de aanleiding een beslissing uit te stellen. De rechters in hoger beroep willen meer weten over de geestesgesteldheid van Amit. Ze vinden daarom opname in de psychiatrische observatiekliniek PBC gewenst. Eerder hebben al een psycholoog en een psychiater Amit licht verminderd toerekeningsvatbaar genoemd. Amit is zelf een keer beroofd en is daarom nogal angstig.

Tijdens een nieuwe zitting op 3 oktober wordt het voorstel van het gerechtshof besproken.

Aangifte tegen school

ROTTERDAM

Het ministerie van Onderwijs heeft aangifte gedaan tegen de Rotterdamse islamitische school Ibn Ghaladoun. Het bestuur wordt verdacht van financieel wanbeleid.

De school voor voortgezet onderwijs in Pendrecht is een van de acht islamitische scholen waar de onderwijsinspectie misstanden heeft geconstateerd. Ook basisschool De Dialoog (vier vestigingen in Rotterdam) wordt wegens ‘signalen van onregelmatigheden’ tegen het licht gehouden. Omdat bij een kwart van de veertig Nederlandse islamitische scholen bestuurlijke onrechtmatigheden zijn gevonden, begint het ministerie binnenkort een groot onderzoek onder alle veertig scholen.

Belgacem Naas, bestuurslid van de Ibn Ghaladoun, reageert geprikkeld op het nieuws. „Dit is een terugkerend thema: kritiek op islamitische scholen. Ze moeten ons met rust laten. We hebben niks strafbaars gedaan, er is niks aan de hand.”

Omdat het rapport over beide scholen nog niet openbaar is, wil het ministerie niets over de inhoud zeggen. De leiding van De Dialoog was niet voor commentaar bereikbaar.